

U S T A W A

z dnia 2018 r.

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii¹⁾²⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2017 r. poz. 783 i 1458) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 w pkt 3:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„organy lub podmioty właściwe do wykonania:”;
 - b) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1920/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (Dz.Urz. UE. L Nr 376, str. 1, z późn. zm.)”;
- 2) w art. 3 w pkt 2 po wyrazach „które są prekursorami” dodaje się wyrazy „albo nowymi substancjami psychoaktywnymi”;
- 3) w art. 4:
 - a) uchyla się pkt 1,
 - b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) leczenie – leczenie zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania spowodowanych używaniem środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych;”;
 - c) pkt 11a otrzymuje brzmienie:
„11a) nowa substancja psychoaktywna – każdą substancję lub grupy substancji pochodzenia naturalnego lub syntetycznego w formie czystej lub w formie preparatu, działającą na ośrodkowy układ nerwowy, inną niż substancja

¹⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ... zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

²⁾ Decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami (Dz. U. L 335 z 11.11.2004, s. 8, z późn. zm.).

psychotropowa i środek odurzający, ale stwarzającą zagrożenie dla zdrowia lub zagrożenie społeczne porównywalne do zagrożeń stwarzanych przez te substancje;"

d) pkt 17 i 18 otrzymują brzmienie:

„17) preparat - produkt zawierający co najmniej jeden środek odurzający lub substancję psychotropową, ich prekursorzy albo nowe substancje psychoaktywne;

18) producent - przedsiębiorcę wytwarzającego, przetwarzającego lub przerabiającego środki odurzające, substancje psychotropowe, ich prekursorzy lub nowe substancje psychoaktywne;”

e) pkt 19–20a otrzymują brzmienie:

„19) przetwarzanie – czynności prowadzące do przemiany środków odurzających, substancji psychotropowych, prekursorów lub nowych substancji psychoaktywnych na inne środki odurzające, substancje psychotropowe, prekursorzy lub nowe substancje psychoaktywne albo na substancje niebędące środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi, prekursorami lub nowymi substancjami psychoaktywnymi;

20) przerób – otrzymywanie mieszanin środków odurzających, substancji psychotropowych, prekursorów lub nowych substancji psychoaktywnych oraz nadawanie tym środkom lub substancjom nowej postaci;

20a) przewóz – przemieszczenie środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych lub słomy makowej między dwoma państwami przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które zaczyna się i kończy poza tym terytorium;”

f) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) rehabilitacja – proces dążący do zapewnienia osobie z zaburzeniami psychicznymi spowodowanymi przez przyjmowanie środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych osiągnięcia optymalnego stanu zdrowia oraz funkcjonowania psychicznego i społecznego;”

g) pkt 25–27 otrzymują brzmienie:

„25) substancja psychotropowa – substancje:

- a) objęte zakresem stosowania Konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r. (Dz. U. nr 31 z 18 września 1976 r., poz.180);
 - b) wymienione w załączniku do decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającej minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami (Dz. U. L 335 z 11.11.2004, s. 8, z późn. zm.), poddane środkom kontroli i sankcjom karnym takim samym jak substancje, o których mowa w lit. a;
 - c) pochodzenia naturalnego lub syntetycznego, w formie czystej lub w formie preparatu, działające na ośrodkowy układ nerwowy, inne niż określone w lit. a i b, ale stwarzające takie same zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zagrożenie społeczne, jak zagrożenia stwarzane przez te substancje;
- 26) środek odurzający – substancje:
- a) objęte zakresem stosowania Jednolitej konwencji Narodów Zjednoczonych o środkach odurzających z 1961 r. (Dz.U. nr 45 z 5 listopada 1966 r., poz.277) zmienionej protokołem z 1972 r. (Dz.U. nr 35 z 25 marca 1996 r., poz.149);
 - b) wymienione w załączniku do decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającej minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami (Dz. U. L 335 z 11.11.2004, s. 8, z późn. zm.), poddane środkom kontroli i sankcjom karnym takim samym jak substancje, o których mowa w lit. a;
 - c) pochodzenia naturalnego lub syntetycznego, w formie czystej lub w formie preparatu, działające na ośrodkowy układ nerwowy, inne niż określone w lit. a i b, ale stwarzające takie same zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zagrożenie społeczne, jak zagrożenia stwarzane przez te substancje;
- 27) środek zastępczy – produkt zawierający substancję o działaniu na ośrodkowy układ nerwowy, który może być użyty w takich samych celach jak środek odurzający, substancja psychotropowa lub nowa substancja psychoaktywna,

których wytwarzanie i wprowadzanie do obrotu nie jest regulowane na podstawie przepisów odrębnych; do środków zastępczych nie stosuje się przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów;”

h) pkt 29 otrzymuje brzmienie:

„29) uzależnienie od środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych – zespół zjawisk psychicznych lub somatycznych wynikających z działania środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych na organizm ludzki, charakteryzujący się zmianą zachowania lub innymi reakcjami psychofizycznymi i koniecznością używania stale lub okresowo tych środków lub substancji w celu doznania ich wpływu na psychikę lub dla uniknięcia następstw wywołanych ich brakiem;”

i) pkt 32 i 33 otrzymują brzmienie:

„32) wewnątrzwspólnotowa dostawa – przemieszczenie środków odurzających, substancji psychotropowych lub nowych substancji psychoaktywnych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

33) wewnątrzwspólnotowe nabycie – przemieszczenie środków odurzających, substancji psychotropowych lub nowych substancji psychoaktywnych z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”

j) pkt 36 otrzymuje brzmienie:

„36) wywóz – każde wyprowadzenie poza obszar celny Unii Europejskiej środków odurzających, substancji psychotropowych lub nowych substancji psychoaktywnych;”

4) w art. 10 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2a w brzmieniu:

„2a. W Gminnym Programie uwzględnia się działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i profilaktyczną prowadzoną w szkołach i placówkach systemu oświaty zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 22 ust. 3, a także diagnozę w zakresie występujących w szkołach i placówkach systemu oświaty czynników ryzyka i czynników chroniących przeprowadzaną zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 22 ust. 3.

- 2b. W ramach Gminnego Programu w szkołach i placówkach systemu oświaty są realizowane w szczególności działania o potwierdzonej skuteczności lub oparte na naukowych podstawach prowadzone w zakresie działalności, o której mowa w ust. 2a.”;
- 5) w art. 18b w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) rekomendowanie ministrowi właściwemu do spraw zdrowia zmian w przepisach wydanych na podstawie art. 44f.”;
- 6) w art. 19 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „programów wychowawczych” zastępuje się wyrazami „programów wychowawczo-profilaktycznych”;
- 7) w art. 20:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zabrania się reklamy i promocji substancji psychotropowych, środków odurzających, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych.”,
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Zabrania się reklamy i promocji środków spożywczych lub innych produktów przez sugerowanie, że:
1) posiadają one działanie takie jak substancje psychotropowe, środki odurzające, środki zastępcze lub nowe substancje psychoaktywne;
2) ich użycie, nawet niezgodne z przeznaczeniem, może powodować skutki takie jak skutki działania substancji psychotropowych, środków odurzających, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych.”;
- 8) w art. 23 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Jednostki naukowe realizujące zadania w zakresie prowadzenia badań naukowych nad problematyką narkomanii, jeżeli jest to niezbędne dla prowadzenia takich badań, mogą posiadać, przechowywać oraz nabywać środki odurzające, substancje psychotropowe lub ich preparaty, oraz prekursorzy kategorii 1 po uzyskaniu odpowiednio zezwolenia, o którym mowa w art. 35 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2.
3. Jednostki naukowe, o których mowa w ust. 2, mogą posiadać, przechowywać oraz nabywać środki zastępcze lub nowe substancje psychoaktywne po dokonaniu zgłoszenia, o którym mowa w art. 24¹ ust. 1 pkt 2.”;
- 9) w art. 24 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Podmioty, o których mowa w ust. 2, oraz jednostki naukowe posiadają, przechowują oraz nabywają środki, substancje i preparaty, o których mowa w ust. 2, jeżeli przeprowadzają ich badania w celu identyfikacji i potwierdzenia popełnienia

przestępstwa, wykroczenia lub w związku z postępowaniami, o których mowa w art. 44c i art. 44d.”;

10) w art. 24¹ w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nabywania środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych, prekursorów kategorii 1, lub , oraz środków zastępczych od przedsiębiorców posiadających zezwolenie, o którym mowa w art. 35 ust. 1, art. 36 ust. 1, art. 40 ust. 1 i 2 pkt 1, art. 40a ust. 1, albo pozyskiwania ich od jednostek organizacyjnych sektora finansów publicznych, jednostek naukowych lub podmiotów zlecających badania w celu identyfikacji i potwierdzenia popełnienia przestępstwa lub naruszenia zakazu określonego w art. 44b, w ilości niezbędnej do przeprowadzenia badania lub szkolenia;”;

11) art. 24a otrzymuje brzmienie:

„Art. 24a. 1. Jednostki organizacyjne administracji rządowej i Żandarmerii Wojskowej wykonujące czynności operacyjno-rozpoznawcze oraz jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej przy wykonywaniu zadań określonych ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.³⁾) mogą wchodzić w posiadanie środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych, prekursorów kategorii 1, lub ich preparatów, oraz środków zastępczych w ilości niezbędnej do przeprowadzenia badań potwierdzających popełnienie przestępstwa.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, w związku z wykonywaniem czynności i działań określonych w tym przepisie są obowiązane:

- 1) przechowywać posiadane środki odurzające, substancje psychotropowe, nowe substancje psychoaktywne, lub ich preparaty, prekursory kategorii 1 oraz środki zastępcze w sposób zabezpieczający przed kradzieżą lub zniszczeniem;
- 2) niszczyć środki odurzające, substancje psychotropowe, nowe substancje psychoaktywne, lub ich preparaty, prekursory kategorii 1 oraz środki zastępcze w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieupoważnionych.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, podmioty uprawnione do niszczenia środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych, prekursorów kategorii 1, lub ich preparatów, oraz środków

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255 oraz z 2017 r. poz. 88, 244, 379, 708, 768, 1086 i 1321.

zastępczych, uzyskanych w drodze czynności i działań, określonych w ust. 1, a także szczegółowy tryb i warunki ich przechowywania oraz niszczenia, mając na względzie konieczność zabezpieczenia tych środków i substancji przed dostępem osób trzecich.”;

- 12) w art. 24b w ust. 1, w ust. 2 pkt 3 i 4 oraz w ust. 3 po wyrazach „substancji psychotropowych” dodaje się przecinek i wyrazy „nowych substancji psychoaktywnych”;
- 13) w rozdziale 3 po art. 24b dodaje się art.24c w brzmieniu:

„Art. 24c. 1. Główny Inspektor Sanitarny prowadzi rejestr domen internetowych służących do oferowania lub wprowadzania do obrotu środków zastępczych, zwany dalej „Rejestrem”.

2. Rejestr jest jawny. Każdy ma prawo dostępu do danych zawartych w Rejestrze.

3. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym umożliwiającym automatyczne przekazywanie informacji do systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

4. Wpisowi do Rejestru podlega:

- 1) nazwa domeny internetowej wykorzystywana do oferowania lub wprowadzania do obrotu środków zastępczych, kierowanych do usługobiorców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności gdy strony internetowe wykorzystujące nazwy takich domen są:
 - a) dostępne w języku polskim,
 - b) reklamowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) data i godzina dokonania wpisu, jego zmiany lub wykreślenia.

5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do sieci Internet jest obowiązany do:

- 1) nieodpłatnego uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen internetowych wpisanych do Rejestru przez ich usunięcie z systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, służących do zamiany nazw domen internetowych na adresy IP, nie później niż w terminie 48 godzin od dokonania wpisu do Rejestru;
- 2) nieodpłatnego przekierowania połączeń odwołujących się do nazw domen internetowych wpisanych do Rejestru do strony internetowej prowadzonej przez Głównego Inspektora Sanitarnego, zawierającej komunikat, skierowany do odbiorców usługi dostępu do Internetu obejmujący w szczególności informacje o

lokalizacji Rejestru, wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej do tego Rejestru, a także powiadomienie o grożącej, na podstawie art. 52a, odpowiedzialności za wprowadzanie do obrotu środków zastępczych oraz o ich szkodliwości dla zdrowia;

3) nieodpłatnego umożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen wykreślonych z Rejestru, nie później niż w ciągu 48 godzin od wykreślenia nazwy internetowej z Rejestru.

6. Wpisu do Rejestru, zmiany wpisu lub jego wykreślenia dokonuje się z urzędu.

7. Podmiot oferujący lub wprowadzający do obrotu środki zastępcze na stronie internetowej wykorzystującej nazwę domeny internetowej wpisanej do Rejestru lub będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, lub posiadający tytuł prawny do domeny internetowej wpisanej do Rejestru, może wnieść sprzeciw do Głównego Inspektora Sanitarnego od wpisu do Rejestru, w terminie 2 miesięcy od dnia umieszczenia tej nazwy domeny internetowej w Rejestrze.

8. Sprzeciw zawiera:

1) podstawowe dane identyfikacyjne podmiotu wnoszącego sprzeciw, w szczególności:

a) firmę oraz adres i miejsce zamieszkania albo firmę oraz adres i siedzibę przedsiębiorcy, z tym że w przypadku gdy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby - adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;

b) numer wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo oświadczenie o złożeniu wniosku o wpis albo o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,

2) uzasadnienie sprzeciwu, z którego wynika, że nazwę domeny internetowej, o której mowa w ust. 4 pkt 1, należy wykreślić z Rejestru.

9. Główny Inspektor Sanitarny wydaje decyzję o pozostawieniu nazwy domeny internetowej, o której mowa w ust. 4 pkt 1, w Rejestrze albo o jej wykreśleniu z Rejestru, w terminie 7 dni od dnia otrzymania sprzeciwu.”;

14) w art. 26 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoba posiadająca certyfikat specjalisty psychoterapii uzależnień.”;

15) w art. 27:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Certyfikat specjalisty psychoterapii uzależnień może otrzymać osoba, która posiada tytuł zawodowy lekarza lub tytuł zawodowy magistra pielęgniarstwa, lub osoba, która uzyskała tytuł magistra uzyskany po studiach w zakresie: praca socjalna, psychologia, pedagogika, pedagogika specjalna, socjologia, resocjalizacja, zdrowie publiczne, nauki o rodzinie, teologia lub filozofia.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Osoby, które ukończyły szkolenie, o którym mowa w ust. 1, i uzyskały certyfikat instruktora terapii uzależnień oraz w terminie 3 lat od ukończenia tego szkolenia spełniły wymogi, o których mowa w ust. 7, mogą przystąpić do egzaminu w zakresie specjalisty psychoterapii uzależnień bez konieczności uczestniczenia w szkoleniu, nie później jednak niż w okresie roku po uzyskaniu tytułu magistra.”,

c) w ust. 13 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wzory certyfikatów: instruktora terapii uzależnień i specjalisty psychoterapii uzależnień”;

16) po art. 30 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Zgłaszanie zatruć środkiem zastępczym lub nową substancją psychoaktywną

Art. 30a. 1. W celu ograniczania zagrożeń jakie powodują środki zastępcze lub nowe substancje psychoaktywne, w tym podejmowania działań w zakresie wczesnego ostrzegania, tworzy się rejestr zatruć środkami zastępczymi lub nowymi substancjami psychoaktywnymi, który prowadzi Główny Inspektor Sanitarny.

2. Podmioty wykonujące działalność leczniczą oraz podmioty przeprowadzające badanie pośmiertne są obowiązane zgłosić państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu właściwemu ze względu na siedzibę tego podmiotu wystąpienie zatrucia środkiem zastępczym lub nową substancją psychoaktywną albo podejrzenie wystąpienia takiego zatrucia albo zgonu, którego przyczyną mogło być albo było zatrucie środkiem zastępczym lub nową substancją psychoaktywną.

3. Zgłoszenia dokonuje się w formie elektronicznej niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 48 godzin od chwili wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 2.

4. Zgłoszenie zawiera:

1) określenie płci i inicjałów osoby, której dotyczy;

- 2) określenie wieku osoby, jeżeli to możliwe;
- 3) wskazanie środka zastępczego lub nowej substancji psychoaktywnej, które spowodowały zatrucie, jeżeli zostały ustalone lub stwierdzone w wyniku badania materiału biologicznego albo ujawnione w badaniu pośmiertnym;
- 4) nazwę produktu zawierającego środek lub substancję, o której mowa w pkt 3, jeżeli dotyczy;
- 5) rodzaj udzielonego świadczenia zdrowotnego:
 - a) ambulatoryjne świadczenie zdrowotne (AA),
 - b) stacjonarne lub całodobowe świadczenie zdrowotne:
 - obserwacja w szpitalnym oddziale ratunkowym (SOR),
 - pobyt do 8 godzin w szpitalnym oddziale ratunkowym lub izbie przyjęć (SOR/IP),
 - hospitalizacja powyżej 24 godzin (H),
 - e) niehospitalizowany (NH);
- 6) imię, nazwisko albo nazwę (firmę) i siedzibę zgłaszającego.

5. Państwowy powiatowy inspektor sanitarny udostępnia niezwłocznie zgłoszenie właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu oraz Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu. Główny Inspektor Sanitarny dokonuje weryfikacji udostępnionych zgłoszeń.

6. Główny Inspektor Sanitarny, sporządza raport dotyczący zatruc środkiem zastępczym lub nową substancją psychoaktywną za dany rok, który do dnia 31 marca roku następnego udostępnia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.”;

17) w art. 31:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Środki odurzające dzieli się na grupy I-N, II-N, III-N i IV-N w zależności od stopnia ryzyka powstania uzależnienia w przypadku używania ich w celach innych niż medyczne oraz zakresu ich stosowania w celach medycznych.”,

b) uchyla się ust. 2;

18) w art. 32:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Substancje psychotropowe dzieli się na grupy I-P, II-P, III-P i IV-P w zależności od stopnia ryzyka powstania uzależnienia w przypadku używania ich w celach innych niż medyczne oraz zakresu ich stosowania w celach medycznych.”,

- b) uchyla się ust. 2;
- 19) w art. 33 w ust. 2, art. 33a ust. 1, art. 33c ust. 3 i art. 33d ust. 1 wyrazy „w załączniku nr 1 do ustawy” zastępuje się wyrazami „w przepisach wydanych na podstawie art. 44f”;
- 20) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. Środki odurzające, substancje psychotropowe, nowe substancje psychoaktywne, lub ich preparaty, oraz prekursorzy kategorii 1, może posiadać wyłącznie przedsiębiorca, jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna uprawniona do ich posiadania na podstawie przepisów ustawy, rozporządzenia 273/2004 lub rozporządzenia 111/2005.

2. Posiadane bez uprawnienia środki odurzające, substancje psychotropowe, nowe substancje psychoaktywne, lub ich preparaty, oraz prekursorzy kategorii 1, podlegają zabezpieczeniu przez organy ścigania lub organy celne w trybie określonym w przepisach o postępowaniu karnym.

3. W przypadku gdy nie zostało wszczęte postępowanie karne, sąd orzeka o przepadku na rzecz Skarbu Państwa środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych, prekursorów kategorii 1, lub ich preparatów, odpowiednio na wniosek wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego, Naczelnego Inspektora Farmaceutycznego Wojska Polskiego albo państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

4. W przypadku orzeczenia przez sąd o przepadku na rzecz Skarbu Państwa środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych, prekursorów kategorii 1, lub ich preparatów, podlegają one zniszczeniu. Sąd może orzec na wniosek jednostek, o których mowa w art. 24 ust. 2 i 4, przepadek na rzecz Skarbu Państwa środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych, prekursorów kategorii 1, lub ich preparatów, przez przekazanie ich w całości lub części tym jednostkom.”;

- 21) w art. 37:

- a) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Przywóz, wywóz, wewnątrzwspólnotowa dostawa lub wewnątrzwspólnotowe nabycie środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów kategorii 1 na potrzeby wykonywania działań ratowniczych:

- 1) w ramach Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, ustanowionego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz. Urz. L 347 z 20.12.2013 r., s. 924);
 - 2) koordynowanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych (ONZ) albo Światową Organizację Zdrowia (WHO),
- może być dokonywany przez osobę wykonującą zawód lekarza w rozumieniu ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2017 r. poz. 125, z późn. zm.), na podstawie dokumentów określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 12. ”;
 - b) w ust. 12 wyrazy „o których mowa w ust. 3, 4 i 10” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 3,4, 10 i 10a”;----
- 22) po art. 40 dodaje się art. 40a – 40d w brzmieniu:
- „Art. 40a. 1. Prowadzenie działalności przez przedsiębiorcę w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przerabiania, przywozu, wywozu, wewnątrzwspólnotowej dostawy lub wewnątrzwspólnotowego nabycia oraz wprowadzenia do obrotu nowej substancji psychoaktywnej, w tym w postaci mieszaniny lub w wyrobie, wymaga zezwolenia Inspektora do spraw Substancji Chemicznych na tę substancję. Zezwolenia nie wymaga prowadzenie działalności, o której mowa w art. 23, 24 i 24a.
2. Zezwolenie wydaje się na wniosek składany odrębnie dla każdej nowej substancji psychoaktywnej, zawierający:
- 1) imię i nazwisko lub nazwę i adres siedziby wnioskodawcy;
 - 2) adres każdego miejsca prowadzenia działalności z użyciem nowej substancji psychoaktywnej objętej wnioskiem oraz określenie rodzaju lokalu lub pomieszczenia, w którym jest prowadzona ta działalność, i opis zastosowanych zabezpieczeń ograniczających dostęp do tej substancji w innym celu niż wskazany we wniosku ;
 - 3) nazwę nowej substancji psychoaktywnej oraz jej nazwę chemiczną i wzór strukturalny oraz numer CAS (Chemical Abstracts Service), jeżeli jest dostępny;
 - 4) rodzaj wnioskowanej działalności, zgodnie z ust. 1;
 - 5) wskazanie celu, w jakim wnioskodawca chce uzyskać zezwolenie na określoną nową substancję psychoaktywną;

- 6) imię i nazwisko, adres lub nazwę i adres siedziby dostawcy/odbiorcy albo potencjalnego dostawcy/odbiorcy oraz numer zezwolenia, jeżeli posiada;
- 7) datę, podpis oraz nazwisko i imię wnioskodawcy albo pełnomocnika upoważnionego do prowadzenia spraw wnioskodawcy;
- 8) certyfikat lub inny dokument poświadczający, że wnioskodawca przestrzega zasad i daje gwarancję właściwego postępowania w zakresie prowadzonej działalności określonej w ust. 1.

3. Zezwolenie określa:

- 1) nazwę podmiotu posiadającego zezwolenie;
- 2) nazwę chemiczną substancji oraz nr CAS, jeżeli dostępny;
- 3) rodzaj prowadzonej działalności;
- 4) adres miejsca prowadzenia działalności;
- 5) termin ważności zezwolenia;
- 6) informacje lub warunki dodatkowe, jeżeli mają zastosowanie.

4. Inspektor podejmuje decyzję o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia w terminie 60 dni roboczych od daty otrzymania kompletnego wniosku.

5. Zezwolenie wydaje się na okres 3 lat.

6. Podmiot, któremu udzielono zezwolenia jest obowiązany zgłaszać Inspektorowi do spraw Substancji Chemicznych wszelkie zmiany danych określonych w zezwoleniu. Zmiana w zakresie tych danych wymaga wydania nowego zezwolenia i jest dokonywana na wniosek, o którym mowa w ust. 2.

7. Na pisemne wezwanie Inspektora do spraw Substancji Chemicznych przedsiębiorca wnioskujący o udzielenie zezwolenia lub posiadający zezwolenie przedkłada wszelkie informacje dodatkowe w zakresie zagadnień objętych wnioskiem, o którym mowa w ust. 2.

8. Inspektor do spraw Substancji Chemicznych cofa zezwolenie w przypadku gdy przedsiębiorca, który posiada zezwolenie nie usunął, w wyznaczonym przez niego terminie, stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z przepisami ustawy regulującymi działalność objętą zezwoleniem.

9. Udzielenie zezwolenia, odmowa jego udzielenia albo jego cofnięcie następuje w drodze decyzji administracyjnej. Decyzja o cofnięciu zezwolenia podlega natychmiastowemu wykonaniu.

10. Za złożenie wniosku o wydanie zezwolenia jest pobierana opłata w wysokości 200 zł, która stanowi dochód budżetu państwa. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy wskazany przez Inspektora do spraw Substancji Chemicznych. Dowód wniesienia opłaty dołącza się do wniosku. W przypadku braku dowodu uiszczenia opłaty, wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 40b. 1. Przedsiębiorca będący odbiorcą nowej substancji psychoaktywnej jest obowiązany sporządzać dla każdej transakcji deklarację zastosowania nowej substancji psychoaktywnej.

2. Deklaracja zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę i adres siedziby oraz datę ważności i oznaczenie zezwolenia, o którym mowa w art. 40a ust. 1, przedsiębiorcy będącego dostawcą nowej substancji psychoaktywnej;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę i adres siedziby oraz datę ważności i oznaczenie zezwolenia, o którym mowa w art. 40a ust. 1, przedsiębiorcy będącego odbiorcą nowej substancji psychoaktywnej;
- 3) nazwę nowej substancji psychoaktywnej oraz jej nazwę chemiczną i wzór strukturalny oraz numer CAS, jeżeli jest dostępny;
- 4) sposób wykorzystania nowej substancji psychoaktywnej i jej ilość;
- 5) oświadczenie odbiorcy nowej substancji psychoaktywnej o jej wykorzystaniu w sposób zgodny ze wskazanym w deklaracji, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
- 6) imię, nazwisko oraz stanowisko i podpis osoby działającej w imieniu odbiorcy nowej substancji psychoaktywnej;
- 7) imię, nazwisko oraz stanowisko i podpis osoby działającej w imieniu dostawcy nowej substancji psychoaktywnej.

3. Przedsiębiorca będący odbiorcą nowej substancji psychoaktywnej przekazuje oryginał deklaracji dostawcy, a jej kopię potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez dostawcę pozostawia w dokumentacji transakcji.

Art. 40c. 1. Przedsiębiorca posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 40a ust. 1, jest obowiązany do przekazania Inspektorowi do spraw Substancji Chemicznych, w terminie do dnia 31 marca danego roku, informacji za rok poprzedni o prowadzonej działalności w zakresie objętym zezwoleniem, zawierającej:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę i adres siedziby przedsiębiorcy składającego informację oraz oznaczenie zezwolenia;
- 2) wykaz transakcji ze wskazaniem imienia i nazwiska lub nazwy i adresu siedziby przedsiębiorcy będącego dostawcą albo odbiorcą nowej substancji psychoaktywnej, jeżeli dotyczy;
- 3) określenie rodzaju prowadzonej działalności;
- 4) opis sposobu wykorzystania nowej substancji psychoaktywnej wraz ze wskazaniem jej ilości.

2. Przedsiębiorca posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 40a ust. 1, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji nowych substancji psychoaktywnych w sposób uporządkowany, według dat ich nabycia lub wejścia w ich posiadanie, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego ostatniego wpisu w ewidencji.

Art. 40d.1. Nadzór nad nowymi substancjami psychoaktywnymi realizowany w ramach kontroli spełniania obowiązków wynikających z przepisów ustawy sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej na zasadach określonych w przepisach o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

2. Inspektor do spraw Substancji Chemicznych powiadamia odpowiednie organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej informacje dotyczące wydanych zezwoleń, o których mowa w art. 40a ust. 1.

3. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w ust. 1, określa porozumienie zawarte pomiędzy Inspektorem do spraw Substancji Chemicznych a Głównym Inspektorem Sanitarnym.”;

23) w art. 42:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot leczniczy, który - zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne - nie utworzył apteki szpitalnej lub działu farmacji szpitalnej, zakład leczniczy dla zwierząt oraz lekarz, lekarz dentysta lub lekarz weterynarii, wykonujący zawód w ramach praktyki zawodowej, a także podmioty określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 42 ust. 4, których działalność wymaga:

- 1) posiadania i stosowania w celach medycznych preparatów zawierających środki odurzające grup I-N, II-N, III-N i IV-N lub substancje psychotropowe grup II-P, III-P i IV-P, posiadają i stosują te preparaty, jeżeli są dopuszczone

do obrotu jako produkty lecznicze na podstawie przepisów prawa farmaceutycznego oraz po uzyskaniu zgody wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego;

- 2) przywozu, wywozu, wewnątrzwspólnotowej dostawy, wewnątrzwspólnotowego nabycia, posiadania i stosowania w celach wykonywania działań ratowniczych, o których mowa w art. 37 ust. 10a, preparatów zawierających środki odurzające grup I-N, II-N, III-N i IV-N lub substancji psychotropowych grup II-P, III-P i IV-P, przywozi, wywozi, posiada i stosuje te preparaty, jeżeli są dopuszczone do obrotu jako produkty lecznicze na podstawie przepisów prawa farmaceutycznego oraz po uzyskaniu zgody wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o uzyskanie zgody, o której mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawności postępowania;
- 2) rodzaje preparatów zawierających środki odurzające i substancje psychotropowe, objętych zgodą, o której mowa w ust. 1 i 2, wraz ze wskazaniem ich ilości oraz grupy, do jakiej są zakwalifikowane, uwzględniając potrzebę ich właściwej identyfikacji;
- 3) warunki zaopatrywania i przechowywania oraz sposób postępowania z preparatami zawierającymi środki odurzające i substancje psychotropowe, objętymi zgodą, o której mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając potrzebę zabezpieczenia tych preparatów przed niewłaściwym użyciem;
- 4) rodzaj podmiotów, których działalność wymaga przywozu, wywozu, posiadania i stosowania preparatów zawierających środki odurzające i substancje psychotropowe, uwzględniając przepisy międzynarodowe i przepisy prawa Unii Europejskiej oraz mając na względzie zapewnienie prawidłowych zabezpieczeń przed użyciem preparatów objętych zgodą, o której mowa w ust. 1 i 2, przez osoby nieupoważnione lub w celach innych niż określone w wydanej zgodzie;
- 5) sposób prowadzenia dokumentacji przechowywania i postępowania z preparatami zawierającymi środki odurzające i substancje psychotropowe, objętymi zgodą, o której mowa w ust. 1 i 2, mając na uwadze bezpieczeństwo

przechowywania oraz konieczność opracowywania odrębnej dokumentacji dla danego preparatu.”;

24) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzór nad podmiotami uprawnionymi do:

- a) wytwarzania, przetwarzania, wewnątrzwspólnotowej dostawy, wewnątrzwspólnotowego nabycia, przerabiania, przywozu, dystrybucji lub stosowania środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów kategorii I,
- b) zbioru i sporządzania wyciągów, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 2,
- c) obrotu detalicznego lub hurtowego środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi lub prekursorami kategorii I,
- d) posiadania i stosowania w celach medycznych preparatów zawierających środki odurzające grup I-N, II-N, III-N i IV-N lub substancji psychotropowych grup II-P, III-P i IV-P,
- e) przywozu, wywozu, posiadania i stosowania w celach wykonywania działań ratowniczych, o których mowa w art. 37 ust. 10a, preparatów zawierających środki odurzające grup I-N, II-N, III-N i IV-N lub substancji psychotropowych grup II-P, III-P i IV-P,
- f) posiadania i stosowania w celach przeprowadzenia badań klinicznych preparatów zawierających środki odurzające grup I-N, II-N, III-N i IV-N lub substancji psychotropowych grup II-P, III-P i IV-P,
- g) prowadzenia upraw, o których mowa w art. 49 ust. 1

- sprawuje wojewódzki inspektor farmaceutyczny właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności przez dany podmiot - przez kontrolę realizacji obowiązków wynikających z rozporządzenia 273/2004, rozporządzenia 111/2005 i przepisów ustawy, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w ust. 2a.”;

25) w art. 44a wyrazy „o której mowa w art. 35, 36 i 40” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 35, art. 36, art. 40 i art. 40a”;

26) w art. 44b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakazuje się:

- 1) wytwarzania, przywozu i wprowadzania do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środków zastępczych;

- 2) prowadzenia działalności w zakresie, o którym mowa w art. 40a ust. 1, przez podmiot niespełniający wymagań, o których mowa w art. 40a ust. 1, 40b i 40c.”,
 - b) uchyla się ust. 2;
- 27) w art. 44c:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia wytwarzania lub wprowadzania do obrotu produktu, co do którego zachodzi uzasadnione podejrzenie, że jest on środkiem zastępczym, właściwy ze względu na miejsce wytwarzania lub wprowadzania do obrotu państwowy inspektor sanitarny nakazuje, w drodze decyzji, wstrzymanie wytwarzania tego produktu lub wycofanie go z obrotu, na czas niezbędny do przeprowadzenia badań mających na celu ustalenie, czy jest on środkiem zastępczym, nie dłuższy jednak niż 18 miesięcy.”,
 - b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokonuje zabezpieczenia produktu, co do którego zachodzi uzasadnione podejrzenie, że jest on środkiem zastępczym;”,
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwowy inspektor sanitarny właściwy ze względu na miejsce wytwarzania lub wprowadzania do obrotu produktu, o którym mowa w ust. 1, zakazuje, w drodze decyzji, jego wytwarzania lub wprowadzania do obrotu, nakazuje jego wycofanie z obrotu, a także orzeka o jego przepadku na rzecz Skarbu Państwa i zniszczeniu, jeżeli ten produkt jest środkiem zastępczym.”,
 - d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Koszty prowadzonego postępowania i badań, o których mowa w ust. 1, w wyniku których stwierdzono, że badany produkt, o którym mowa w ust. 1, jest środkiem zastępczym, oraz koszty zniszczenia tego produktu ponosi strona postępowania.”,
 - e) ust. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11. Jeżeli w wyniku badań, o których mowa w ust. 1, stwierdzono obecność substancji wykazującej działanie na ośrodkowy układ nerwowy, podmiot, który przeprowadził to badanie, zawiadamia o wyniku tego badania Zespół oraz Biuro, jako jednostkę współpracującą z Europejskim Centrum Monitorowania

Narkotyków i Narkomanii oraz Europejską Siecią Informacji o Narkotykach i Narkomanii (Reitox), zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 12 lit. i.

12. Badania mające na celu ustalenie, czy produkt, o którym mowa w ust. 1, jest środkiem zastępczym, przeprowadzają podmioty, w tym jednostki naukowe, posiadające przygotowanie naukowo-merytoryczne, techniczne oraz infrastrukturę, umożliwiające ustalenie, czy badany produkt jest środkiem zastępczym, w szczególności określenie:

- 1) pochodzenia substancji o działaniu na ośrodkowy układ nerwowy zidentyfikowanej w wyniku badań;
- 2) mechanizmu działania tej substancji;
- 3) jej aktywności farmakologicznej;
- 4) działań niepożądanych, w tym skutków somatycznych i psychicznych u ludzi.”;

28) art. 44d otrzymuje brzmienie:

„Art. 44d. 1. W przypadku stwierdzenia przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktu, co do którego zachodzi uzasadnione podejrzenie, że może być on środkiem zastępczym, organ celny zajmuje przesyłkę tego produktu na czas niezbędny do ustalenia, czy jest on środkiem zastępczym, nie dłuższy jednak niż 18 miesięcy.

2. W przypadku konieczności przeprowadzenia badań produktu, o którym mowa w ust. 1, mających na celu ustalenie, czy jest on środkiem zastępczym przeprowadzają je podmioty, o których mowa w art. 44c ust. 12.

3. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych badań zostanie stwierdzone, że badany produkt jest środkiem zastępczym, organ celny występuje o orzeczenie jego przepadku na rzecz Skarbu Państwa.

4. O przepadku produktu będącego środkiem zastępczym na rzecz Skarbu Państwa orzeka, na wniosek organu celnego, sąd, stosując przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

5. Produkt będący środkiem zastępczym, którego przepadek orzeczono, podlega zniszczeniu.

6. Jeżeli podmiot dokonujący przywozu jest nieznan, produkt będący środkiem zastępczym podlega zniszczeniu bez konieczności występowania do sądu o przepadek na rzecz Skarbu Państwa.

7. Koszty badań, przechowywania i zniszczenia produktu będącego środkiem zastępczym ponosi podmiot dokonujący przywozu. W przypadku niemożności ustalenia podmiotu dokonującego przywozu produktu będącego środkiem zastępczym, koszty badań, przechowywania i zniszczenia są finansowane z budżetu państwa, z części pozostającej w dyspozycji organów Krajowej Administracji Skarbowej.”;

29) po art. 44d dodaje się art. 44e i art. 44f w brzmieniu:

„Art. 44e. Substancję będącą jednocześnie środkiem odurzającym lub substancją psychotropową i nową substancją psychoaktywną uznaje się za środek odurzający albo substancję psychotropową.

Art. 44f. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz środków odurzających z podziałem na grupy, o których mowa w art. 31, oraz ze wskazaniem środków odurzających grupy IV-N dopuszczonych do stosowania w lecznictwie zwierząt zgodnie z art. 33 ust. 2;
- 2) wykaz substancji psychotropowych z podziałem na grupy, o których mowa w art. 32,
- 3) wykaz nowych substancji psychoaktywnych
– uwzględniając wpływ tych substancji na zdrowie lub życie ludzi lub możliwość spowodowania szkód społecznych mając na uwadze ocenę i treść rekomendacji Zespołu, oraz konieczność działań ochronnych podejmowanych wobec zwierząt dzikich .”;

30) w art. 49:

- a) w ust. 3 uchyla się pkt 1,
- b) dodaje się ust 4-7 w brzmieniu:

„4. Główny Inspektor Farmaceutyczny zasięga opinii jednostki organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce uprawy objętej wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, dotyczącej sposobu jej zabezpieczenia przed dostępem osób nieuprawnionych.

5. Właściwy organ Policji wydaje opinię w formie postanowienia. Nieprzedstawienie opinii w terminie 30 dni od dnia skierowania sprawy do zaopiniowania jest równoznaczne z wydaniem pozytywnej opinii w przedmiocie sposobu zabezpieczenia uprawy przed dostępem osób nieuprawnionych.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, zażalenie nie przysługuje.

7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, kryteria oceny zabezpieczenia upraw, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zagwarantowanie należytej ochrony tych upraw przed dostępem osób nieuprawnionych.”;

31) art. 52a otrzymuje brzmienie:

„Art. 52a. 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, wytwarza lub wprowadza do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środek zastępczy podlega karze pieniężnej w wysokości od 20 000 zł do 1 000 000 zł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, państwowy inspektor sanitarny właściwy ze względu na miejsce wytwarzania lub wprowadzania do obrotu środka zastępczego. Decyzji tej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, państwowy inspektor sanitarny uwzględni w szczególności ilość wytworzonego lub wprowadzonego do obrotu środka zastępczego.”;

32) art. 53:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest nowa substancja psychoaktywna, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych, słomy makowej lub nowych substancji psychoaktywnych, lub czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.”;

33) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. 1. Kto wyrabia, posiada, przechowuje, zbywa lub nabywa przyrządy, jeżeli z okoliczności wynika, że służą one lub są przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania lub przerobu środków odurzających, substancji psychotropowych lub nowych substancji psychoaktywnych,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto:

- 1) przystosowuje do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania, przerobu lub konsumpcji środków odurzających, substancji psychotropowych lub nowych substancji psychoaktywnych naczynia i przyrządy, choćby były wytworzone w innym celu, albo
- 2) wchodzi w porozumienie z inną osobą w celu popełnienia przestępstwa określonego w art. 53 ust. 2.”;

34) w art. 55:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto, wbrew przepisom ustawy, dokonuje przywozu, wywozu, przewozu, wewnątrzspółnotowego nabycia lub wewnątrzspółnotowej dostawy środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych lub słomy makowej,

podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych lub słomy makowej albo czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca

podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.”;

35) w art. 56:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto, wbrew przepisom art. 33–35, art. 37, art. 40 i art. 40a, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe, słomę makową lub nowe substancje psychoaktywne albo uczestniczy w takim obrocie,

podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych lub słomy makowej, sprawca

podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.”;

36) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Art. 58. 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, udziela innej osobie środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej, ułatwia albo umożliwia ich użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, udziela środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej małoletniemu lub nakłania go do użycia takiego środka lub substancji albo udziela ich w znacznych ilościach innej osobie,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.”;

37) w art. 59 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, udziela środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej małoletniemu, ułatwia użycie albo nakłania go do użycia takiego środka lub substancji,

podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.”;

38) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, rozporządzenia 273/2004 lub rozporządzenia 111/2005, w celu niedozwolonego wytworzenia środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej wytwarza, przetwarza, przerabia, dokonuje przywozu, wywozu, wewnątrzwspólnotowego nabycia, wewnątrzwspólnotowej dostawy, przewozi przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium innego państwa, nabywa, posiada, przechowuje lub wprowadza do obrotu prekursorsy lub nową substancję psychoaktywną

podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.”;

39) po art. 62a dodaje się art. 62b w brzmieniu:

„Art. 62b. 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, posiada nowe substancje psychoaktywne

podlega grzywnie.

2. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość nowych substancji psychoaktywnych

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest nowa substancja psychoaktywna w ilości nieznacznej, przeznaczonej na własny użytek sprawcy, postępowanie można umorzyć również przed wydaniem postanowienia o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia, jeżeli orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu, a także stopień jego społecznej szkodliwości.”;

40) w art. 64 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Kto zabiera, w celu przywłaszczenia, środki odurzające, substancje psychotropowe, nowe substancje psychoaktywne, mleczo makowe lub słomę makową, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych, mleczo makowego lub słomy makowej, sprawca

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

3. Tej samej karze podlega, kto kradnie z włamaniem środki odurzające, substancje psychotropowe, nowe substancje psychoaktywne, mleczo makowe lub słomę makową.”;

41) w art. 70 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 62 lub w art. 62b oraz w razie umorzenia lub warunkowego umorzenia postępowania karnego orzeka się przepadek środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej, nawet jeżeli nie były własnością sprawcy. Sąd, orzekając przepadek przedmiotów, może zarządzić ich zniszczenie. Z czynności zniszczenia sporządza się protokół.

3. Przepadku nie orzeka się, jeżeli środek odurzający, substancja psychotropowa lub nowa substancja psychoaktywna są własnością osoby trzeciej, a sprawca uzyskał je w drodze przestępstwa lub wykroczenia albo wszedł w ich posiadanie w sposób rażąco naruszający obowiązki pracownicze albo warunki umowy łączącej go z właścicielem

tych środków odurzających, substancji psychotropowych lub nowych substancji psychoaktywnych.”;

42) w art. 70a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że sprawca jest osobą uzależnioną lub używającą szkodliwie substancji psychoaktywnej, sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, zarządza zebranie przez osoby, które na zasadach wskazanych w ustawie uzyskały certyfikat specjalisty psychoterapii uzależnień, informacji na temat używania przez oskarżonego środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych lub środków zastępczych.”;

43) w art. 71 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie skazania osoby uzależnionej za przestępstwo pozostające w związku z używaniem środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej na karę pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono, sąd zobowiązuje skazanego do poddania się leczeniu lub rehabilitacji w podmiocie leczniczym w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej i oddaje go pod dozór wyznaczonej osoby, instytucji lub stowarzyszenia.”;

44) w art. 72 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli osoba uzależniona lub używająca szkodliwie substancji psychoaktywnej, której zarzucono popełnienie przestępstwa pozostającego w związku z używaniem środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej, zagrożonego karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, podda się leczeniu, rehabilitacji lub udziałowi w programie edukacyjno-profilaktycznym prowadzonym przez podmiot leczniczy lub inny podmiot działający w ochronie zdrowia, prokurator może zawiesić postępowanie do czasu zakończenia leczenia, rehabilitacji lub udziału w programie.”;

45) w art. 73a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli przemawiają za tym względy lecznicze i wychowawcze, skazanemu uzależnionemu od środków odurzających, substancji psychotropowych lub nowych substancji psychoaktywnych, odbywającemu karę pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w związku z używaniem takich środków lub substancji można udzielić przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności, o której mowa

w art. 153 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, w celu podjęcia leczenia lub rehabilitacji.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sąd penitencjarny odmawia udzielenia przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w związku z używaniem środków odurzających, substancji psychotropowych lub nowych substancji psychoaktywnych, jeżeli skazany nie wyraził wcześniej zgody na objęcie go stosownym leczeniem lub rehabilitacją, o których mowa w art. 117 Kodeksu karnego wykonawczego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2017 r., poz. 1261) w art. 4 w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu :

„1a) kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2017 r. poz. 783, z późn.zm.), dotyczących prowadzenia przez przedsiębiorców działalności w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przerabiania, przywozu, wywozu, wewnątrzspółnotowej dostawy lub wewnątrzspółnotowego nabycia oraz wprowadzania do obrotu nowej substancji psychoaktywnej, w tym w postaci mieszaniny lub w wyrobie. ”.

Art. 3. . W ustawie z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2211) w art. 72 w ust. 8 po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przywóz, wywóz, wewnątrzspółnotowa dostawa lub wewnątrzspółnotowe nabycie środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów kategorii 1 na potrzeby wykonywania działań ratowniczych, o których mowa w art. 37 ust. 10a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.”.

Art. 4. Certyfikaty specjalisty terapii uzależnień uzyskane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się certyfikatami specjalisty psychoterapii uzależnień, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Szkolenia w dziedzinie uzależnienia, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kontynuuje się na zasadach dotychczasowych.

Art. 6. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o specjalistę terapii uzależnień należy przez to rozumieć specjalistę psychoterapii uzależnień, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Przedsiębiorca, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność, o której mowa w art. 40a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest obowiązany uzyskać zezwolenie, o którym mowa w tym przepisie, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Postępowania wszczęte na podstawie art. 44c i 44d ustawy, ustawy zmienianej w art. 1, niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, toczą się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 9. 1. Główny Inspektor Sanitarny udostępnia rejestr, o którym mowa w art. 24c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Główny Inspektor Sanitarny sporządza po raz pierwszy raport, o którym mowa w art. 30a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za 2019 r.

Art. 10. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa w części 46 – Zdrowie, dziale 851 – Ochrona Zdrowia, będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi w roku:

- 1) 2019 – 112 795,43 zł;
- 2) 2020 – 122 383,04 zł;
- 3) 2021 – 122 383,04 zł;
- 4) 2022 – 122 383,04 zł;
- 5) 2023 – 122 383,04 zł;
- 6) 2024 – 122 383,04 zł;
- 7) 2025 - 122 383,04 zł;
- 8) 2026 – 122 383,04 zł;
- 9) 2027 – 122 383,04 zł;
- 10) 2028 – 122 383,04 zł.

2. W przypadku gdy wielkość wydatków, o których mowa w ust. 1, po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na ten rok, wielkość przyznanych środków przeznaczonych na wydatki obniża się w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.